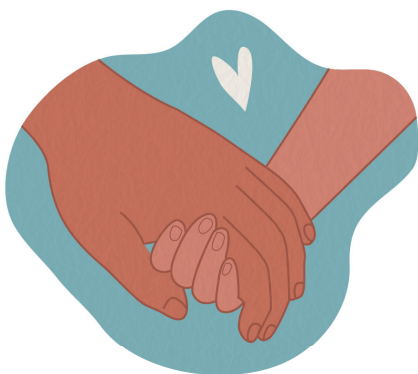

میندو او پلارونو لپاره

د ماشوم، جگړې او مهاجرت

د مهاجرت او جگړې په وړاندې د ماشوم غبرگون

زیاتې کورنۍ او ماشومان د جگړو له امله اغیزمن کېږي او د مهاجرت لپاره اړ کېږي. جلاوطني اکثرأ د اوږد سفر وروستي تمخای وي چې ممکن ناروي ته د رسیدو څخه څو کاله د مخه پیل شوي وي. کورنۍ ممکن په خپل هیواد کې بی خایه شوي وي، او داسې یو ژوند یې تیر کړي وي چې په دوامداره توګه له کډه کولو، ناکرارۍ او نا امنۍ له امله اغیزمن شوي وي. ډېری ماشومانو دردناک او ستونزمن شیان لیدلي او تجربه کړي دي. سربیره پردې، مهاجرت، د کورنۍ او خوندي کسانو څخه جلا کېدل د ماشومانو لپاره یو لوی بوج وي.

که څه هم کورنۍ اوس یو امن هېواد ته رسېدلي ده، خو روحي فشارونه یې نه دي ختم شوي. د هغو کسانو لپاره چې پناه غوښتونکي دي، په ناڅرګند حالت کې ژوند کول یو لوی بوج دی. آیا دوی په ناروي کې پاتې کېدی شي؟ آیا دوی کولی شي د نوي راتلونکي او غوره ژوند لپاره د امېد لرلو جرأت وکړي؟ په دې معلوماتي پانه کې تاسو کولی شئ د جگړې او هجرت په اړه تجربو ته په کتو سره د ماشومانو د طبیعي غبرګون په اړه ولولئ.

ماشومان شيانو ته له هغه څه نه چې مونږ فکر کوو ډېر متوجه کيږي

ماشومان په حقيقت کې څومره پوهيږي. حتی ډېر کوچني ماشومان هر هغه څه چې پېښيږي او يا د دوی شاوخوا ويل کيږي، ياد ته يې سپاري. لوی ماشومان بنيابي ځان چپ وساتي او مور نه پوهيږو چې دوی د هر هغه څه په اړه چې د دوی تر شا او خواه پېښ شوي دي، فکر کوي.

ځينې وخت دوی يوازي د جگړې، د پوليسو د بريدونو يا له هيواد څخه د بېرته استولو د خطر په اړه د لويانو خبرې اوريدلي دي. په نورو حالتونو کې ماشومانو پخپله له ډارونکي اعمالو سره مخ شوي وي - او يا ممکن دوی ليدلي او يا اوريدلي وي چې مور او پلار او د کورنۍ نورو غړو سره داسې چلند شوی چې دوی ته يې ويږه رامنځته کوي. هر عمر چې وي؛ وپروونکي حالتونه او تجربې، او يا غمجن مزاجونه، کولی شي په فکرونو او احساساتو کې پاتې شي او ويږه او اندېښنه رامنځته کړي.

هغه ماشومان چې د مهاجرت سابقه لري دوی کولی شو داسې توصيف کړو چې دوی درې چنده روحي صدمې او فشارونه ليدلي وي:

- کېدی شي دوی په خپل هيواد کې او د مهاجرت په وخت کې ډېرې سختې پېښې تجربه کړي وي.
- دوی ډېرې وختونه له داسې مور او پلار سره ژوند کوي چې روحي صدمې او فشارونو سره مخامخ شوي وي.
- د ماشومانو لپاره د پناه غوښتونکو په توگه د ژوند شرایط ډېرې وختونه د جگړې د پېښو له يادونو څخه خورا ډېر روحي بوج ورکونکي وي.

د ماشوم غبرگون

حتی هغه ماشومان چې خبرې نه کوي کولی شي چې په مختلفو طریقو د هغه څه په اړه چې دوی یې اندېښمن کړي وئ " خبرې وکړي ". د چار چلند او/ یا بدني عکس العملونو له لارې، دوی مور ته د دوی د اندېښنو په اړه "څرگندوي" او معلومات راکوي. دلته په ماشومانو کې ځینې نورمال عکس العملونه تاسو ته وړاندې کوو چې په هغه ماشومانو کې لیدل شوي چې دوی وپروونکي او/ یا دردونکي پېښې تجربه کړي وي.

- د خوب ستونزې: ماشومان ممکن وپروونکي خوبونه ولري او یا هیڅ خوب نه شي کولی. دوی په نیمه شپه کې له خوبه را پاڅیږي او یا کله چې دوی ویده کېږي نو ژاري. ډېر یې نه غواړي چې د خوب تخت ته لاړ شي.
- رواني جسمي ستونزې: ماشومان نه غواړي چې خوراک وکړي، کانګې وهي، ډېره کمه او یا ډېره زیاته ډوډې خوري او د گيډې درد پیدا کوي. دوی د بدن په مختلفو برخو کې دردونه پیدا کوي.
- خفه والي: ماشومان کېدی شي چې ډېر خپه وي. دوی ډېری وختونه ژاري. دوی د لوبو کولو لېوالتیا نلري او دوی بې احساس کېږي.
- په ښوونځي کې ستونزې: د فکري تمرکز ستونزې او نارامي. ماشومان هیڅکله آرامه نه وي، دوی ستونزې رامینځته کوي او د خپل شا او خوا شیان وپجاړوي.
- یرغلګرتوب: د نورو ماشومانو او مشرانو وهل، په غاښ کول او جګړه کول. ډېری وختونه دا حکه پېښیږي چې ماشومان ډارېږي.
- وېره او اضطراب: ماشومان ممکن د غبرونو، یونیفورم لرونکي خلکو او د هغه شیانو یا خلکو څخه ویره ولري چې دوی ته د دردناک تجربو یادونه تازه کوي. نور ماشومان ممکن ډېر غمجن یا مغشوشه وي او دوی نه غواړي چې لوبې وکړي.
- ځینی ماشومان د ژبې ستونزه پیدا کوي او په خبرو کې تتله کېږي.

دا ټول غبرګونونه د هغو ماشومانو لپاره معموله وي چې ستونزمنه حالتونه یې تجربه کړي وي. ډارونکي پېښې، ډېر کډه کول او داسې نور هغه حالتونه دي چې په ماشومانو کې نارامي رامنځته کوي. دا نارامي د دوی د ویرې لامل کېدی شي. دوی له مور او پلار څخه د لری کیدو ویره لري، او دوی ویره لري چې دردناک حالتونه به بیا پېښ شي.

لوی ماشومان ممکن په دې ویره کې وي چې کواکي دوی "لیونی" سوي دي او ځکه په هغه شیانو باندې چې دوی فکر کوي خبری نه کوي. دا اړینه ده چې مور مشران دوی ته ډاډ ورکړو چې دا د غیر معمولي پېښو په مقابل کې عادي عکس العملونه دي، او دا معمولاً د وخت په تیریدو سره ورکېږي. که دا له منځه لاړ نه شي، نو دا مهمه ده چې له یو چا څخه مرسته وغواړئ چې هم له ماشوم او هم له مور او پلار سره مرسته وکړي، د مثال په توګه روغتیایي نرس، ډاکټر، ارواپوه یا ښوونکی.

ټوله کورنۍ متاثره کېږي

دا د مونږ لپاره د والدینو په توګه ستونزمن وي چې د خپلو ماشومانو عکس العملونه وزغمو. په هغه ماشومانو باندې چې ډېر ستونزمن وی کېدی شي ژر په غوسه شو، په خاصه توګه د هغه والدینو لپاره چې پخپله ځان ستړي او خوندي نه احساس کوي. په هر صورت، په ماشومانو باندې چیغې وهل یوازې ماشومان نور هم نا امنه او سر سخته کوي. د نورو والدینو سره خبری کول چې په ورته حالت کې دي ممکن ګټور وي. ټول هغه ماشومان چې د خپل هیواد څخه مهاجر شوي وي په هغه خلکو پسې چې دوی ته ګران وه، او هغه ځایونو پسې چې دوی ورسره عادت وه خفه کېږي، چې دوی ته په اړه یې خبرې کول ستونزمنې وي. د مونږ لپاره د والدینو په توګه هم دردناکه وي کله چې یو نه زغمیدونکي حالت را په یاد شي، او ځیني وخت نه پوهیږو چې څه ووايو او څنګه خپلو ماشومانو ته تسلي ورکړو. دا هم طبیعي ده چې مور والدین غواړو خپل ماشومان وساتو. له دې ویرې نه چې ماشومان به نور هم خپه شي، مور ممکن د ټولو دردناک شیانو په اړه له خبرو کولو څخه ډډه وکړو.

ځينې والدين په دې ويره کې وي چې که چيرته دوي پخپله ژړا پيل کړي نو ماشومان به يې ونه زغمي، مگر که ماشومانو ته دا وويل شي چې دا د هغو گناه نه ده، مور او يا پلار هم نيکه، کور او داسې نورو شیانو په سې خپه شوي دي. کله چې مونږ مشران ووينو چې زمونږ ماشومان ستونزه لري نو مونږ ځان بې وسه احساس کوو. اکثره وختونه مور دوی ته وايو: "د دې په اړه فکر مه کوئ - لوبه وکړئ". "د دې په اړه خبرې مه کوئ - د بنوونځي کورنۍ دنده وکړئ". "په ځای کې تشې متيازئ مه کوه - ته اوس غټ شوي يې". "خپل ورور مه وهه - ته ظالم يې". که چيرې ماشومانو ته اجازه ورکړل شي چې د خپلو احساساتو په اړه له چا سره خبرې وکړي نو دوي د خپگان او يوازيتوب احساس کوي. ماشومان بايد هر هغه څه چې دوی يې اندېښمن کوي، بيان کړي.

ماشومان څه ته اړتيا لري؟

- ماشومان په په عمده توگه د مور او پلار او نورو نږدې خلکو فزيکي او رواني نږدېوالي او پالنې ته اړتيا لري.
- ماشومان حوصله او ډېرې پاملرنې ته اړتيا لري.
- ماشومان روښانه حدودو ته اړتيا لري، نه مجازاتو ته. که چيرې دوی جدي کېږي او يا يو شي خرابوي نو د دوی مانع شي، مگر ماشومان مه وهئ او يا يې مه سکونډې.
- ماشومان د هر هغه څه چې د دوي تر شا او خواه پيښ کېږي په همغه وخت کې توضیح ته اړتيا لري.
- ماشومان منظمه ورځنيو فعاليتونو ته اړتيا لري. سره له دې چې ماشومان بنوونځي ته نه ځي يا والدين کار نه کوي، نو دا اړينه ده چې سړي له خوب څخه را پورته شي، ډوډې خوړل او ويده کيدل په هماغه شان وکړي چې تاسو په خپل هيواد کې کول.
- ماشومان ستاينې او ناز ته اړتيا لري. حتی د درې کلونو په عمر ماشومانو ته کوچني دندې ورکول کېدای شي. دا ددې لپاره چې دوي په دې پوه شي چې يو څوک دوي ته اړتيا لري او دوی ځان مهمه احساس کړي.
- ماشومان اکثراً د مشرانو مرستې ته اړتيا لري ترڅو د دوي له پاره مصروفيت او لوبه پيدا کړي. دا ښه خبره ده چې مشران له دوي سره يو ځای وي، دا ماشومانو ته د خونديتوب احساس ورکوي. لوبه د ماشومانو لپاره يوه وسيله ده چې دوي له دردناکه تجربو سره تعامل وکړي.

- هر هغه څه چې ماشومانو تجربه کړي وي، که احساسات وي، که فکرونه او خفګان وي او تاسو ته يې وايي نو تاسې غور ورته کړئ. تجربې سره شريکي کړئ او خبرې کول پرې مهمه دي.
- ماشوم ته اجازه ورکړئ چې هر هغه شي ته چې لېوالتيا لري هغه رسم کړي. عکسونه په ګډه وګورئ.
- ماشومان پرېږدئ چې کيسې ووايي او سندري ووايي. غټ ماشومان کولی شي د خپلو افکارو، کيسو او شعرونو سره د ياداشتونو يو کتابچه وليکي
- ماشومانو ته وښايست چې هغه څه چې دوی کوي ښه دي او تاسو هغه ته دلچسپي لري.
- ماشومان پرېږدئ چې لمونځ وکړي او د خپلو والدينو سره په مذهبي مراسمو کې برخه واخلي.
- ماشومان خوندي مشرانو ته اړتيا لري تر څو چې د ځان لپاره کافي ملاتړ ولري. کله چې د مور او پلار د پالنې وړتيا ناکامه شي، د ماشوم رواني روغتيا په چټکۍ سره خرابيږي. له همدې امله دا مهمه ده چې پالونکي افراد په فزيکي او ذهني توګه د خپل ځان او روغتيا ساتنه وکړي او د اړتيا په صورت کې مرسته وغواړي.
- د امېد د رسولو هڅه وکړئ. تر هغه وخته چې مور او پلار وکولای شي امېد، تسلي او مصنويت ماشوم ته ورکړي، او همدارنګه د ماشوم اړتياوې احساس وکړي نو ماشومان کولی شي چې نسبتاً ښه وي. په ياد ولړئ چې هيڅ مور او پلار هميشه نه دي توانيدلي چې د ماشوم ټول ضرورتونه په غوره توګه پوره کړي، مګر دا به ښه وي چې د هغوي موخه دا وي چې ماشومانو ته د ورځې په اوږدو کې يو څه چې ماشومان ورته اړتيا لري، ورکړي.

د زور زیاتي، روجي فشارونو او ځان وژني
د مخنيوي د منابعو د مرکز په واسطه ترتیب شوی
مرکزي زون، 2023
د تلفون شمېره: 72 82 20 05
اړیکه: rvts@stolav.no

www.rvts.no